



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. De dissidio Philippi Augusti cum Innocentio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

74 *Tractatus de Schismate.*

Audiant presentes Archiepiscopi & Episcopi, quod ego Philippus Rex Francorum peccatum illicita copule cum Bertrada ulterius non exercebo.... Cum eadem quoque foemina mutuum colloquium & contubernium, nisi sub testimonio personarum minimè suspectarum, non habebō. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sacrosancta ꝑ. C. Evangelia. Facto hoc juramento, Atrebatensis Episcopus Pontificis & Concilii nomine Regem absolvit: eodemque juramento à Bertrada facto, ipsa pariter absoluta fuit. Quanta hic iterum Principis & populi emicat erga S. Sedem reverentia! quàm celsa dignitas, quàm gravis auctoritas, quàm sublimis potestas relucet in Romanis Pontificibus, quàm se velut murum pro domo Dei, pro conservandis Christi & Ecclesiæ Legibus, perditæ Regum maximorum libidini invicto & constanti animo opposuerunt.

§. III.

De dissidio Philippi Augusti cum Innocentio III.

E Adem semper Principum passio inter Sacerdotium & Imperium dissidia peperit. Philippus Augustus cupiens repudiare Ingelburgam Regis Daniæ Sororem prætextu consanguinitatis in gradu vetito, rem totam ad Cælestinum III. Pontificem detulit: à quo duo Episcopi Galli, qui de hac causa iudicium ferrent, delegati fuere. Causâ ab ipsis in favorem Regis decisâ, matrimonium in Conventu Episcoporum & Baronum ab Archiepiscopo Rhemenfi declaratum fuit invalidum. Ac mox Philippus Agnetem Bertoldi Ducis Bohe-

Bohemiæ filiam matrimonio sibi junxit. Quâ de re Daniae Rex graviter conquestus, refutationem præsentis Philippi cum Ingelburga consanguinitatis Romam misit.

Innocentius III. qui Cælestino successerat, causâ maturè discussâ. deprehendit sententiam in Gallia latam subreptitiam, falsisque instrumentis nixam fuisse. Itaque Legato suo mandavit, ut Philippo declararet, contractum cum Agnete matrimonium irritum invalidumque fuisse; eique sub poena excommunicationis injunxit, ut Agnete dimissâ priorem veram legitimamque conjugem Ingelburgam reciperet.

Legatus, qui tum erat Cardinalis Capuanus, ut liti finem imponeret, Concilium Divione coëgit. Rex sibi inde malè metuens, Patribus congregatis significari jussit, se à Concilio ad Pontificem appellare. Legatus cui potestas data erat litem dirimendi, soluto hoc Concilio, aliud Viennæ celebrandum indixit. Atque hoc ipsum est in quo Legatus, Galliæ regnum Interdicto subjecit donec Rex se submitteret.

Nimum, ut ipsis videbatur, hujusmodi Interdicti rigorem datis Litteris Pontifici exposuerunt Archiepiscopus Rhemensis, itemque Episcopi Bellovacensis, Laudunensis, Noviomensis, Tornacensis, Aurelianensis, Meldensis: promittentes nihilominus Interdicto se parituros. Et paruerunt re ipsa, quemadmodum & ceteri Galliarum Episcopi. Itaque per universum regnum à Divino Sacrificio cessatum est, nullaque Sacramenta administrata, præter baptismum nascentium & moribundorum absolutionem à peccatis. Frustra
Rex

Rex indignabundus obedientibus Papæ Prælatiſ & Curionibus beneficiorum fructus ſubtraxit : quippe non ante reconciliatus, cenſurisſque ſolutus, quàm eos qui paruerant, reſtitutis proventibus indemnes redderet, paucosſque qui neglecto Interdicto refractarii fuerant, debitas contumaciæ pœnas ſubire pateretur. Pontificiæ deciſioni, Agnete dimiſſâ, acquieturum ſe promiſit, ſi novum cauſæ examen inſtitui Pontifex permetteret. Conſenſit Innocentius; novumque Sueſſione Concilium coactum. At Philippus Auguſtus, non expectata Concilii definitione, Ingelburgam quam repudiaverat recepit, legitimanque conjugem ſuam eſſe profeſſus eſt.

Cauſa hæc, nova iterum argumenta ſubmiſtrat, confirmantia Sedis Apoſtolicæ auctoritatem, debitamque Pontificiis Cenſuris reverentiam, quoties de rebus merè ſpiritualibus inter Sacerdotium & Imperium orta eſt contentio.

§. IV.

De Diſſidio Philippi Pulcri cum Bonifacio VIII.

Optandum foret ut ſcandalum hac occaſione univerſæ Eccleſiæ datum æterno ſilentio premeretur. Sed cum rei huiusce memoriam non deſinant continuò refricare Novatores; ſolâ facti expoſitione apparebit, nullum cauſæ eorum peſſimæ præjudicium accedere, nullumque Spirituali S. Sedis auctoritati detrimentum.

Hæc tam funeſta Philippum inter & Bonifacium diſſenſio orta eſt ex quadam Pontificis

cis